

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš  
Spisová značka: 3C/206/2014  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6213206338  
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2016  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Kamenská  
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2016:6213206338.8

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd vo Veľkom Krtíši samosudkyňou JUDr. Martou Kamenskou v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35724803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36613843, proti odporcovi S. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom W. A. XXX/X, XXX XX Q. O., t. č. neznámeho pobytu, zastúpenému B. F., tajomníčkou informačného centra Okresného súdu Zvolen ako opatrovníčkou, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42176778, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, IČO: 37756508, o zaplatenie sumy 1.513,34 Eur istiny s príslušenstvom, takto

### rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Odporcovi sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu sa **p r i z n á v a** náhrada trov konania vo výške 100 % potrebných na účelné bránenie práv odporcu.

### o d ô v o d n e n i e :

Podaným návrhom sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 1.513,34 Eur istiny, úrok z omeškania vo výške 121,44 Eur, spolu úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1.513,34 Eur od 05. 11. 2012 do zaplatenia a nahradíť mu trovy konania, všetko z titulu zmluvy o úvere. V návrhu uviedol, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 27. 09. 2012, mu postupca Slovenská sporiteľňa, a. s. so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, postúpil pohľadávku voči odporcovi. Zdôraznil, že postupca a odporca uzatvorili dňa 26. 05. 2008 Zmluvu č. XXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe uvedenej zmluvy postupca poskytol odporcovi peňažné prostriedky. Podmienky čerpania a splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Tvrdil, že predmetná zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Pohľadávka ku dňu postúpenia predstavovala sumu 3.288,10 Eur, ktorá pozostávala z istiny 2.562,69 Eur, riadneho úroku 429,58 Eur, úroku z omeškania 259,95 Eur a ostatného príslušenstva 35,88 Eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca Slovenská sporiteľňa, a. s. deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Podľa zmluvy postupca poskytol odporcovi úver vo výške 1.659,70 Eur, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 44,51 Eur vždy k 20. Dňu v mesiaci. V predmetnom konaní si uplatňuje splátky úveru splatné od 20.

08. 2010 do 20. 05. 2013 v počte 34 a celkovej výške 1.513,34 Eur. Splátky pôvodne splatné od 20. 11. 2012 do 20. 05. 2013 sa stali splatnými dňa 04. 11. 2012, kedy vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zvyšné splátky si v tomto konaní neuplatňuje. Ďalej uviedol, že si uplatňuje aj úrok z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, vo výške určenej nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., počnúc dňom splatnosti každej splátky úveru samostatne a pri splátkach, ktorých splatnosť mala vzniknúť po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru dňa 04. 11. 2012, si uplatňuje úrok z omeškania od tohto dňa. Na pojednávanie sa navrhovateľ ani jeho právny zástupca neustanovili, hoci boli riadne predvolaní, svoju neúčast' neospravedlnili ničím, nepožiadali z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, preto súd v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 O. s. p., vec prejednal v ich neprítomnosti, prihladol pritom na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Vzhľadom na to, že miesto pobytu odporcu nebolo známe a nepodarilo sa ho zistiť ani vykonaným šetrením, súd znesením z 12. 11. 2014 č. k. 3C/206/2014-123, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18. 12. 2014, ustanovil odporcovi opatrovníčku, s ktorou pokračoval v konaní. Opatrovníčka odporcu sa na pojednávanie neustanovil, hoci bola riadne predvolaná, svoju neúčast' neospravedlnila ničím, nepožiadala ani z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, preto súd v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 O. s. p., vec prejednal v jej neprítomnosti, pritom prihladol na obsah spisu a ostatné vykonané dôkazy.

Do konania vstúpil vedľajší účastník na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42176778. Navrhovateľ však doručil súdu námietku neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania, preto súd uznesením z 10. 03.2015 č. k. 3C/206/2014-132 pripustil vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcu. Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 29. októbra 2015 č. k. 12Co/165/2015-150, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 09. 12. 2015, uznesenie okresného súdu zmenil tak, že vstup vedľajšieho účastníka na strane odporcu je prípustný. Vedľajší účastník na strane odporcu na pojednávaní uviedol, že navrhuje návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania. Tvrdil, že navrhovateľovi v konaní chýba aktívna vecná legitimácia. Konštatoval, že zo strany právneho predchodcu navrhovateľa, teda bankového subjektu nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a tým došlo k porušeniu § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Preto je nutné posúdiť úkon postúpenia pohľadávky na základe zmluvy o postúpení ako neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, v dôsledku čoho nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky. Ďalej uviedol, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo len zo strany navrhovateľa, ktorý však na to nebol oprávnený, keďže nie je držiteľom bankového oprávnenia a nie je ani bankovým subjektom. Z dôvodu, že právny predchodca navrhovateľa nepristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, a ani k jednému spôsobu predčasného ukončenia právneho vzťahu s odporcom ako spotrebiteľom, preto ani nebol oprávnený postúpiť pohľadávku odporcu na ďalší subjekt. Poukázal na ustanovenie § 525 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého nemožno postúpiť pohľadávku, ktorej obsah by sa postúpením resp. zmenou veriteľa zmenil, pričom obsahom tejto pohľadávky sú práva a povinnosti vyplývajúce zo zákona o bankách a taktiež aj bankové tajomstvo v zmysle zákona o bankách, pričom právny predchodca navrhovateľa bol v postavení bankového subjektu, ale navrhovateľ nie je bankovým subjektom. Preto postúpenie pohľadávky právny predchodcom navrhovateľa na navrhovateľa je nutné považovať za porušenie zákona. Pokiaľ sa týka výzvy, ktorú navrhovateľ na výzvu súdu predložil, navrhovateľ nepreukázal doručenie tejto výzvy žalovanému spotrebiteľovi, čo tiež preukazuje, že neboli splnené podmienky v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktoré sa týka postúpenia pohľadávky.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s Zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 26. 05. 2008, Všeobecnými obchodnými podmienkami č.l. 4-19 vrátane Dodatku č. 7 k Všeobecným obchodným podmienkam, Oznamením právneho predchodcu navrhovateľa o postúpení pohľadávky podľa § 526 Občianskeho zákonníka z 16. 10. 2012, podacím hárkom č.l. 21, Výzvou navrhovateľa k úhrade a oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo 16. 10. 2012, Zmluvou o postúpení pohľadávok z 27. 09. 2012 č. 1175/2012/Ce s prílohami č.l. 28-29, Prílohou č.1 k Zmluve o postúpení pohľadávok z 27. 09. 2012 č.l. 33, Pokusom o zmier z 12. 06. 2013, rozhodnutiami súdov SR č.l. 168-178, výzvou SLSP a.s., ústredie Bratislava z 23. 05. 2008.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že právny predchodca navrhovateľa Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Suché Mýto 4, 816 07 Bratislava, IČO: 00151653 ako banka a odporca ako

dlužník, uzatvorili dňa 26. 05. 2008 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Predmetom zmluvy o úvere bolo poskytnutie splátkového úveru bankou dlžníkovi vo výške 50.000,- Sk (1.659,70 Eur), druh úveru MINÍúver, ktorý sa odporca zaviazal splácať v 60. mesačných splátkach vo výške 1.341,- Sk (44,51 Eur) od 20. 06. 2008 do 20. 05. 2013 k 20. dňu v kalendárnom mesiaci. Podľa článku II. Záverečné ustanovenia, bod 2 Zmluvy o splátkovom úvere z 26. 05. 2008. Súčasťou úverovej zmluvy sú okrem iných aj Všeobecné obchodné podmienky. Podľa článku 7.6. Prípady porušenia, bod 7.6.1 Všeobecných obchodných podmienok, ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednanja zo strany klienta, je banka oprávnená a/ vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, b/ vypovedať zmluvu o úvere alebo od nej odstúpiť. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1175/2012/CE z 27. 09. 2012 Slovenská sporiteľňa, a. s., ako postupca, navrhovateľovi ako postupníkovi, postúpila pohľadávky a to so všetkými právami, ktoré sú spojené s postupovanými pohľadávkami. Podľa Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok SLSP č. 1175/2012/CE zo dňa 27. 09. 2012 postúpená pohľadávka odporcu činí 3.283,71 Eur, z toho istina po splatnosti 2.562,69 Eur, úroky celkom 689,53 Eur, riadne úroky 429,59 Eur, úroky z omeškania 259,95 Eur a poplatky 35,88 Eur, príslušenstvo pohľadávky celkom 725,41 Eur. Z podania Slovenskej sporiteľne, a. s., z 16. 10. 2012, označeného ako Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 zákona č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov vyplýva, že právny predchodca navrhovateľa oznámil odporcovi postúpenie pohľadávky zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 26. 05. 2008 navrhovateľovi, vo výške 3.288,10 Eur s príslušenstvom. Z podania navrhovateľa, označeného ako Výzva k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z 16. 10. 2012 súd zistil, že navrhovateľ oznámil odporcovi mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 16. 10. 2012 a vyzval odporcu k okamžitej úhrade dlžnej sumy najneskôr do 31. 10. 2012 vo výške celkom 3.449,77 Eur. Z podacieho hárku z 17. 10. 2012 vyplýva, že navrhovateľ zaslal predmetnú výzvu odporcovi doporučené. Pokusom o zmier z 12. 06. 2013 vyzval navrhovateľ odporcu na okamžitú úhradu svojej pohľadávky vo výške 3.301,23 Eur najneskôr do 27. 06. 2013. Z výzvy Slovenskej sporiteľne, a. s., z 19. 06. 2009 adresovanej odporcovi vyplýva, že táto oznámila odporcovi že je v omeškani so splácaním úveru ku dňu 31. 05. 2009 vo výške 219,36 Eur s príslušenstvom a vyzvala ho, aby dlžnú sumu uhradil do 10 dní od doručenie tejto výzvy.

Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednanie alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 2 písm. a/, b/ Zákona č. 258/2001 Z. z., o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme a zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1, 2 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy), veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci a spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej Zákon o bankách), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa ustanovenia § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z citovaných ustanovení zákona. Z dôkazov predložených navrhovateľom mal súd nesporne preukázané, že právny predchodca navrhovateľa a odporca uzavreli dňa 26. 05. 2008 zmluvu o úvere, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou, preto medzi účastníkmi konania ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy. Je nepochybné, že právny predchodca navrhovateľa pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, čo vyplýva z výpisu z obchodného registra právneho predchodcu navrhovateľa, podľa ktorého je predmetom činnosti jeho podnikania aj poskytovanie úverov. Odporca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti a vystupoval ako fyzická osoba - spotrebiteľ. Z tohto dôvodu, sa na právny vzťah účastníkov vzťahujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a predmetná spotrebiteľská úverová zmluva spadá pod ochranu § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Pokiaľ si aj účastníci v článku II. Záverečné ustanovenia, bod 5. zmluvy o úvere dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 Obchodného zákonníka spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka, vzhľadom na to, že si navrhovateľ v tomto konaní uplatňuje nárok na základe zmluvy o úvere, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou, so zreteľom na ustanovenie § 52 ods. 2 vety tretej Občianskeho zákonníka, na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Toto ustanovenie nadobudlo účinnosť od 01. 04. 2015 a pretože právny predpis, ktorého je súčasťou nemá prechodné ustanovenia, to znamená, že od jeho účinnosti sa toto ustanovenie vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom.

Pred rozhodnutím vo veci samej sa súd musel predovšetkým vyporiadať s námietkou vedľajšieho účastníka na strane odporcu, že navrhovateľ nemá aktívnu vecnú legitimáciu. Aktívnu vecnú legitimáciu sa rozumie hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať, pričom súd vecnú legitimáciu skúma vždy, aj bez návrhu, teda aj v prípade, ak ju žiaden z účastníkov nenamieta. V konaní súd preto skúmal, či navrhovateľ, ako osoba, ktorá je spôsobilá byť účastníkom konania, je aj nositeľom hmotných práv a povinností a či teda má aktívnu vecnú legitimáciu. Pokiaľ by navrhovateľ nenadobudol určité práva, či už z titulu uzatvorenia zmluvy, alebo prechodu práv na neho, nemohol by si v občianskom súdnom konaní úspešne uplatňovať tieto práva, ktoré na neho neprešli. Vzhľadom na námietku nedostatku aktívnej vecnej legitimácie, ktorú vzniesol vedľajší účastník, súd skúmal, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu navrhovateľa na navrhovateľa a teda, či navrhovateľ je nositeľom práv pôvodného veriteľa a či si môže, vo vzťahu k odporcovi tieto práva uplatňovať aj na súde.

V tejto súvislosti súd poukazuje na ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách, v zmysle ktorého spôsobilým predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatnou a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky bankou a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

Z dôvodu, že tieto skutočnosti z listinných dôkazov, ktoré navrhovateľ pripojil k podanému návrhu na začatie konania nevyplývali, súd vyzval navrhovateľa, aby preukázal, že jeho právny predchodca Slovenská sporiteľňa, a. s., vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v čase od nadobudnutia účinnosti zmluvy o úvere do dňa postúpenia pohľadávky, ako aj, že si jeho právny predchodca splnil povinnosť podľa ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách a zaslal odporcovi výzvu, že je v omeškaní nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku. Navrhovateľ na výzvu súdu predložil súdu dňa 08. 02. 2016 písomní podanie Slovenskej sporiteľne, a. s., z 19. 06. 2009, označené ako výzva, ktorou táto oznámila odporcovi že je v omeškaní so splácaním úveru ku dňu 31. 05. 2009 vo výške 219,36 Eur s príslušenstvom a vyzvala ho, aby dlžnú sumu uhradil do 10 dní od doručenie výzvy. Zároveň navrhovateľ podaním z 03. 02. 2016, doručeným súdu dňa 08. 02. 2016 oznámil súdu, že jeho právny predchodca Slovenská sporiteľňa, a.s., nedisponuje dokladom o zosplatení pohľadávky odporcu.

Súd zdôrazňuje, že podľa predmetnej zmluvy o splátkovom úvere, splatnosť poslednej zmluvne dojednanej splátky bola dohodnutá na deň 20. 05. 2013, pričom celkovo mal odporca uhradiť sumu 2.670,60 (60 splátok po 44,41 Eur). Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok navrhovateľ už dňa 27. 09. 2012 t.j. počas trvania úverového vzťahu, nadobudol pohľadávku vo výške 3.283,71 Eur, ktorá predstavuje skapitalizovanú sumu celého úveru, ktorý mal byť celkom splatný až dňa 20. 05. 2013. Z podania navrhovateľa z 03. 02. 2016 (č.l. 183) vyplýva, že jeho právny predchodca Slovenská sporiteľňa, a.s., nedisponuje dokladom o zosplatení pohľadávky odporcu. Z ďalšieho podania navrhovateľa z 16. 10. 2012 (č.l. 22) nesporne vyplýva, že k oznámeniu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru došlo až po postúpení pohľadávky, a to nie bankou - Slovenskou sporiteľňou a.s., ale navrhovateľom, teda subjektom, ktorý s odkazom na § 92 ods. 8 Zákona o bankách na to nebol oprávnený. Súd tiež zistil, že právny predchodca navrhovateľa nevyužil žiadnu z možností ustanovených v článku 7.6. bod 7.6.1 Všeobecných obchodných podmienok a postúpil pohľadávku odporcu na navrhovateľa bez toho, aby vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru resp. bez toho, aby zanikol zmluvný vzťah medzi ním a odporcom výpoveďou zmluvy o úvere alebo odstúpením od nej. Preto pokiaľ predmetný zmluvný vzťah medzi bankou a odporcom nezanikol a ani nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, nie je možné prijať záver, že by úver s príslušenstvom bol celkom splatný. Splatnými sa mohli stať len jednotlivé splátky úveru, so zaplatením ktorých bol odporca v omeškaní.

Vzhľadom na to že zmluvu o spotrebiteľskom úvere s odporcom uzatvorila Slovenská sporiteľňa, a. s., ako banka, potom v súlade s § 92 ods. 8 Zákona o bankách, mohla Slovenská sporiteľňa, a. s., postúpiť peňažný záväzok, s ktorým bol odporca v omeškaní viac ako 90 dní, na základe písomnej zmluvy inej osobe, v tomto prípade navrhovateľovi, pokiaľ dlžníka, teda odporcu, písomne vyzvala na úhradu záväzku, s ktorým bol v omeškaní nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Navrhovateľ síce doručil súdu Výzvu z 19. 06. 2009 pôvodného veriteľa - Slovenská sporiteľňa, a. s., nijako to však nepreukazuje, či výzva na zaplatenie omeškanej pohľadávky bola odporcovi doručená. Takýto dôkaz navrhovateľ súdu nepredložil žiadny a ani netvrdil, že by danú výzvu odporcovi ako dlžníkovi pôvodný veriteľ zaslal. Tým, že ku dňu postúpenia pohľadávky 27. 09. 2012 nebol splatným celý úver, nebola Slovenská sporiteľňa, a. s., oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov v celosti navrhovateľovi. Preto bol súd toho názoru, že neboli splnené zákonné náležitosti ustanovené v § 92 ods. 8 Zákona o bankách a Slovenská sporiteľňa, a. s., nemohla platne postúpiť pohľadávku na navrhovateľa. Súd preto považoval Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1175/2012/CE z 27. 09. 2012 za neplatný právny úkon v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľ nepreukázal súdu, že by došlo k platnému a účinnému postúpeniu predmetnej pohľadávky na neho. Preto navrhovateľ ako subjekt, na ktorého neprešlo právo dané z pohľadávky, si nemôže v konaní toto voči odporcovi uplatňovať, pretože na to nemá aktívnu vecnú legitímáciu. Preto potom súd návrh navrhovateľa zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a to na základe zásady úspechu. Odporca a vedľajší účastník na strane odporcu mali vo veci plný úspech, pričom odporca si náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia mu žiadne trovy konania nevyplývali,

preto súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Vedľajší účastník na strane odporcu si náhradu trov konania uplatnil, vzhľadom na to, že mu vznikli trovy spojené s právnym zastúpením advokátom, súd mu priznal náhradu trov konania vo výške 100 % potrebných na účelné bránenie práv odporcu v zmysle ustanovenia § 151 ods. 7 O. s. p.. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na Okresný súd vo Veľkom Krtíši písomne v 3 vyhotoveniach a rozhoduje o ňom Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).